

2 Α.Α.Δ.

6 Ιουλίου, 1995.

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ,

Εφεσείων,

ν.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5958).

Κλοπή κατά παράβαση των άρθρων 255 και 265(1) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

5 Αντικείμενο της κλοπής ήταν μικρή ποσότητα καρπών αξίας £4 με £5, από εσπεριοειδή στο κτήμα του παραπονούμενου στη Ψημολόφου, που ανήκε παλαιότερα στη σύζυγο του εφεσείοντα. Σύμφωνα με την κατηγορούσα Αρχή ο εφεσείων κατελήφθη επ' αυτοφώρω από τον παραπονούμενο να αποκόπτει καρπό στο εν λόγω κτήμα. Ο εφεσείων πρόβαλε σαν υπεράσπιση ότι:

- 10 1) Ο παραπονούμενος δεν είχε δικαίωμα να παραπονείται για την κλοπή, όντας μόνο συνιδιοκτήτης του κτήματος.
- 2) Ο παραπονούμενος τον εξουσιοδότησε να αποκόπτει καρπό όταν αγόρασε το κτήμα από τη σύζυγο του εφεσείοντα, και,
- 3) Ο καρπός απεκόπτεται από παρακείμενο δικό του κτήμα.

15 Ο εφεσείων κρίθηκε ένοχος από το πρωτόδικο Δικαστήριο. Στην έφεση ισχυρίστηκε ότι η πρωτόδικη απόφαση ήταν εσφαλμένη ως προς το νόμο και τα γεγονότα.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε την καταδίκη και αποφάνθηκε ότι υπήρχε σαφής και εξειδικευμένη αιτιολόγηση και ακριβής έκθεση των νομικών αρχών που διέπουν την κάθε πτυχή της υπόθεσης.

Η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Ανδρέα Κυριακίδη ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 25 Νοεμβρίου, 1994, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 18865/94) στην κατηγορία της κλοπής κατά παράβαση των άρθρων 255 και 265 (1) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Παρλαρίνο, Ε.Δ. σε πρόστιμο £105,- και £24,- έξοδα.

5

Ο εφεσείων παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

Μ. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσιβλήτους.

10

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος κατόπιν δίκης σε κατηγορία για κλοπή, κατά παράβαση των άρθρων 255 και 265(1) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Επρόκειτο για την κλοπή μικρής ποσότητας καρπών, αξίας £4 με £5, από εσπεριδοειδή σε περιβόλι στο χωριό Ψημολόφου.

15

Τόσο πρωτόδικα όσο και κατά την έφεση, ο εφεσείων εμφανίστηκε χωρίς συνήγορο. Διατύπωσε διάφορους λόγους έφεσης εναντίον της καταδίκης του αλλά εν τέλει προώθησε μόνο ένα, ήτοι, εκείνο με τον οποίο προβάλλεται ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έσφαλε ως προς το νόμο και τα γεγονότα. Ο εφεσείων εισηγήθηκε, αναπτύσσοντας επιχειρηματολογία, ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αξιολόγησε σωστά τη μαρτυρία, δεν αιτιολόγησε τα ευρήματα στα οποία κατέληξε και δεν έλαβε υπόψη καθιερωμένες νομικές αρχές. Είναι λοιπόν ανάγκη να αναφερθούμε σε ό,τι απασχόλησε πρωτόδικα. Αλλά η απλότητα της υπόθεσης επιτρέπει να είμαστε σύντομοι.

20

25

Το κτήμα στο οποίο βρίσκονταν τα εσπεριδοειδή από τα οποία αποκόπηκε ο καρπός, ανήκε παλαιότερα στη σύζυγο του εφεσειόντος. Κατά το 1986 εκείνη το πώλησε στον παραπονούμενο και σε τρίτο πρόσωπο και, ένα χρόνο αργότερα, αφού εξοφλήθηκε το τίμημα, το κτήμα ενεγράφη επ' ονόματι των αγοραστών εξ αδιαιρέτου. Κατά τον χρόνο της πώλησης, ο παραπονούμενος ανέφερε στον εφεσείοντα ότι θα του επέτρεπε, εφόσον στην οποιαδήποτε περίπτωση και ο ίδιος ο παραπονούμενος θα ήταν παρών, να αποκόψει καρπό για προσωπική κατανάλωση. Με την πάροδο του χρό-

30

35

5 νου, ο εφεσείων σχημάτισε την άποψη ότι η πώληση του κτήματος ήταν αποτέλεσμα επιδράσεων για τις οποίες ευθυνόταν ο παραπονούμενος και οι οποίες προκάλεσαν αδικία διότι απέληξαν στην αποξένωση του κτήματος με τίμημα πολύ χαμηλότερο από ό,τι το κτήμα άξιζε. Επήλθε ως εκ τούτου ρήξη στις σχέσεις μεταξύ εφεσείοντος και παραπονούμενου. Οι σχέσεις επιδεινώθηκαν περαιτέρω εξ αιτίας του γεγονότος ότι ο εφεσείων επέμενε να αποκόπτει καρπό κατά το δοκούν, χωρίς αναφορά προς τις προϋποθέσεις που είχαν τεθεί από τον παραπονούμενο. Ο παραπονούμενος εκδήλωσε έμπρακτα την αντίθεσή του προς τις ενέργειες του εφεσείοντος και σε μια περίπτωση που τον αντιλήφθηκε να αποκόπτει καρπό από το εν λόγω κτήμα τον εξεδίωξε και ειδοποίησε την Αστυνομία. Ωστόσο ο εφεσείων συνέχισε να αντιστρατεύεται την απαγόρευση.

15 Η θέση της κατηγορούσας Αρχής ήταν ότι την 13 Απριλίου 1994, ο εφεσείων και πάλι εισήλθε στο εν λόγω κτήμα του παραπονούμενου και απέκοψε καρπό, ήτοι εκείνο που αναφέρεται στην κατηγορία, με πρόθεση να τον οικειοποιηθεί. Σε τούτο κατελήφθη επ' αυτοφώρω από τον παραπονούμενο ο οποίος είδε τον εφεσείοντα να αποκόπτει καρπό και να τον τοποθετεί σε τσάντες. Ο εφεσείων προέβαλε διάφορες υπερασπίσεις. Πρώτο, ότι ο παραπονούμενος δεν ήταν παρά μόνο συνιδιοκτήτης του κτήματος και ως εκ τούτου δεν είχε δικαίωμα να παραπονοείται για την κλοπή καρπού από το κτήμα· δεύτερο ότι αυτός, ήτοι ο κατηγορούμενος, είχε δικαίωμα να αποκόπτει καρπό κατόπιν εξουσιοδότησης προς τούτο από τον παραπονούμενο όταν πωλήθηκε το κτήμα· και, τρίτο, ότι εν πάση περιπτώσει τον καρπό στον οποίο αναφερόταν η κατηγορία δεν τον απέκοψε από δέντρα που βρίσκονταν στο εν λόγω κτήμα αλλά από δέντρα σε παρακείμενο δικό του κτήμα. Για την υπεράσπισή του, κατέθεσε και ο ίδιος ενόρκως.

30 Ακούσαμε με υπομονή τα όσα είχε να αναφέρει ο εφεσείων στην έφεσή του. Θεωρούμε ότι στερούνται οποιασδήποτε αξίας. Στην πρωτόδικη απόφαση γίνεται εκτενής αναφορά στο σύνολο της μαρτυρίας, όπως και προσεκτική συζήτηση αναφορικά με τα όσα θα μπορούσαν να επιδράσουν στην προσμέτρηση της αξίας της. Τα εν 35 τέλει διατυπωθέντα ευρήματα προκύπτουν, κατά την αντίληψή μας, ως αναστόφρευκτη ορθολογική απόληξη. Υπάρχει εν προκειμένω σαφής και εξειδικευμένη αιτιολόγηση, όπως και ακριβής έκθεση των νομικών αρχών που διέπουν την κάθε πτυχή της υπόθεσης. Η πρωτόδικη ετυμηγορία αναδεικνύεται άμεμπτη από κάθε άποψη. Η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.